

نهمین همایش بین المللی سواحل، بنادر و سازه های دریایی
8-10 آذر 89 (تهران-ایران)

پهنه بندی حساسیت زیست محیطی سواحل سیستان و بلوچستان از طریق ارزیابی چند معیاره

[Rozita . Sharifipour] رزیتا شریفی پور

[Afshin . Danekar] افشین دانه کار

[Bitollah . Mahmodi] بیت الله محمودی

[Razie . Mosadegi] راضیه مصدقی

کلید واژه: مناطق حساس ساحلی، مدیریت سواحل، سیستان و بلوچستان، ارزیابی چند معیاره، مناطق حفاظت شده ساحلی

مقدمه

به طور کلی منطقه ساحلی محل تلاقی دو زیست بوم خشکی و دریا با مختصات فیزیکی و زیستی مستقل است که یک ناحیه انتقالی با موقعیت جغرافیایی مشخص را می سازد. مناطق ساحلی نواحی پویایی از عملکرد متقابل زمین آب و اتمسفر هستند که در عین حال تحت تاثیر تغییرات دائم طبیعی و دستکاری انسان قرار دارند [1/آلودگی دریاها و تأثیر فعالیت های خشکی که ماحصل پیامد توسعه اقتصادی- اجتماعی در خط ساحلی و حوضه های آبریز آن می باشد، از مهمترین چالش ها در اغلب نقاط دنیا است که به طور مستقیم زیستگاه های ساحلی را تحت تأثیر قرار می دهد، از سوی دیگر تغییرات آب و هوایی نیز نواحی ساحلی را متأثر ساخته و با تغییر سطح آب دریا، فرسایش اراضی حوضه های آبخیز، طوفان ها، تغییر در رخصاره سواحل و جابجایی منابع زنده اثرات زیانباری به دنبال دارد. این در حالی است که سواحل از دیر باز نقش غیر قابل جانشینی در اقتصاد و توسعه تمدن ها دارا بودند و به عنوان مدخل ورود به دریا در سراسر جهان منابعی جهت تغذیه، حمل و نقل، دسترسی به انرژی و تفرج برای شمار روز افزون مردم فراهم آورده اند. چنین ویژگی هایی سبب تمرکز انسان و مجموعه خدماتی وابسته به آن در کرانه دریاها گردیده است و توسعه این روند فضای ناحیه ساحلی را متحول ساخته و به تدریج اشکال طبیعی و زیستگاه های ویژه آن جای خود را به سیمای انسان ساخته فعالیت بشری داده است که هر یک به نحوی آلاینده های مختلفی را به ناحیه ساحلی و دریا وارد می کنند [2/ بروز چنین وقایعی باعث گردیده انسان با درکی دیر هنگام درصد قانونمند نمودن رابطه خود با ناحیه ساحلی با هدف حفاظت پایدار از ارزش های زیست محیطی آن برآید. یکی از این اقدامات، پس از تأکیدکنگره بالی (1982) بر حفاظت مناطق ساحلی، برنامه ای بود که در سال 1986 از سوی سازمان